

Men klart tilsagn til hr. Arne Melchior om, at på de to punkter, jeg nævner her, forstår der en vigtig opgave med at gøre det klart og forståeligt for den enkelte asylansøger, hvorfor de danske myndigheder gør, som de nu engang gør.

Fru Pia Kjærsgaard var inde på, at det, der stod om kriminelle asylansøgere og også – forstod jeg – om folk, der havde fået ophold her i landet, var alt for magert. Jeg vil godt sige, at det er meget vigtigt – og det er samtidig et svar til hr. Helge Adam Møller – at hvis vi skal stramme reglerne over for kriminelle flygtninge, skal vi vide, hvad vi gør. Vi skal være helt, helt anderledes sikkert funderet, end vi er i dag, inden vi strammer reglerne.

Vi skal først og fremmest vide, hvad det er for nogle kategorier, der skal tages stilling til. Hvordan forholder man sig eksempelvis til den familie, den pågældende har? Hvordan undgår man, at der bliver tale om dobbeltstraf? Og der kunne nævnes en lang, lang række andre ting. Derfor er det alt for let eller overfladisk bare at tale om, at vi nu må stramme reglerne over for de kriminelle flygtninge. Der skal ligge et grundlæggende og meget grundigt udvalgsarbejde forud for det, og det er baggrunden for, at jeg har foreslået at nedsætte et sådant udvalg.

Jeg tør ikke på forhånd give nogen slutdato for det arbejde, men jeg mener, det er meget vigtigt, at vi får det klarlagt, sådan at vi præcis ved, hvad det er, vi skal tage stilling til på det tidspunkt, hvor arbejdet er færdigt.

Så er der flere ordførere, der har været inde på 3-års-reglen. Jeg kan helt bekræfte fru Elisabeth Arnolds fremstilling, nemlig at der meget bredt rundt i samfundet og vel også blandt politikere har været en opfattelse af, at 3-års-reglen blev regnet fra det tidspunkt, hvor man havde fået asyl, og ikke nødvendigvis fra det tidspunkt, hvor man satte sin fod på dansk jord. Det har også været en kilde til undren for mig, at man aldrig har brugt denne regel, for det havde den tidligere regering for så vidt kunnet gøre, men det har den altså ikke gjort.

Vi gør nu to ting: For det første præciserer vi, fra hvornår opholdet skal regnes, eller hvornår 3-års-reglen skal regnes fra. For det andet tilkendegiver vi, at man i hvert enkelt tilfælde, inden der er gået 3 år, skal tage stilling til, hvorvidt de pågældende forhold, der var asylbegrundende, stadig eksisterer.

Til gengæld vil jeg godt sige én gang for alle, at det her ikke er starten til, at vi så bare kan blive ved med at udvide 3-års-grænsen. Når vi

siger 3 år, er det, fordi vi mener, at dér ligger den øverste grænse, inden for hvilken man kan sende folk tilbage. Det vil ikke være sådan, at den senere bliver udvidet til en 4-års-grænse, 5-års-grænse, 6-års-grænse eller 7-års-grænse. Det var en lang række af de argumenter, der kan fremføres om det her i forbindelse med bosnierloven, og jeg vil godt sige helt umisforståeligt, at regeringen ikke har nogen planer om senere hen at snitte yderligere 1, 2 eller 3 år på dette område.

Så var der et par ordførere, bl.a. fru Birthe Rønn Hornbech, der var inde på familiesammenføringsreglerne. Jeg forstod også, at fru Pia Kjærsgaard var skuffet over, at der ikke var noget om det med i lovforslaget, og så blev det sagt nok en gang her fra Folketingets talerstol, at man skulle fjerne retskravet på familiesammenføring.

Jeg forstår ikke, at man bliver ved med at efterlyse, at det skal fjernes, for det blev fjernet i 1992 af den tidligere regering og med tilslutning fra et bredt flertal i Folketinget. Det skete, dengang man lavede nogle forsørgelsesregler, sådan at der ikke mere er et ubetinget retskrav på familiesammenføring, og jeg synes, at det ville være lidt fair og også lidt oplysende for den store omverden, hvis man argumenterede ud fra, hvordan de rent faktiske forhold er, i stedet for at argumentere imod noget, man allerede har forladt.

Så er jeg enig med hr. Søren Søndergaard og også med hr. Arne Melchior i noget af det, der blev sagt om vanskelighederne ved at få visum. På samme måde som jeg betragter det som et stort problem, at en asylsag kan trække for længe ud, mener jeg også, at vi skal have sat de alt for lange behandlingstider for almindelige visumansøgninger ned. Derfor ligger der også en lang række forskellige tiltag i lovforslaget, som tilsammen vil betyde, at hele den virksomhed, som udlændingssystemet står for, og herunder selvfølgelig specielt Direktoratet for Udlændinge, vil blive effektiviseret, sådan at vi også kan få nogle kortere sagsbehandlingstider for visumansøgninger.

Jeg er også enig i, at man her kan lave nogle forenklinger, som måske indimellem kan betyde, at der kan smutte en enkelt med eller to, som så senere søger om asyl, men i den forbindelse har vi jo det almindelige asylbehandlingssystem til at tage sig af det.

Jeg mener, det er et problem, at der ofte kan gå alt for lang tid, inden der bliver taget stilling